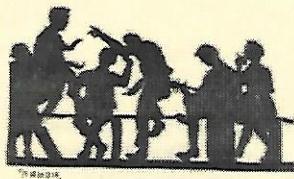

קיבוץ בלב השממה

מלחים: איליה פפרמן-יניב, יאיר שרן

לחן: עממי צרפת'

שבילבם התקווה
ליצור חברה יותר טובה -
קלטנו את ההרחה.
"מה עם קצת איר נקי
זה לא מה שסוכם,
ממול כביש שיש ותחנת פחם..."

ובין לילה בנו חומה ומגדל.
האנגלים לא רואו, עניין של מזל.
הקווצים הם ניכשו, חרשו השdotot,
גם עצים הם שתלו, רתמו הפרידות.

הם בנו כאן הכל בלי אותן, בלי מנוף,
מכוסים באבק לא רואו את הסוף,
אר שמחו ורקדו כששקהה החמה -
כך הוקם הקיבוץ בלב השממה.

הזמן חולף הזמן עבר
ויש היום קיבוץ אחר
לן חשוב כה לספר
מל שיש מי שזכור...

ובין לילה בנו חומה ומגדל.
האנגלים לא רואו, עניין של מזל.
הקווצים הם ניכשו, חרשו השdotot,
גם עצים הם שתלו, רתמו הפרידות.

הם בנו כאן הכל בלי אותן, בלי מנוף,
מכוסים באבק לא רואו את הסוף,
אר שמחו ורקדו כששקהה החמה -
כך הוקם הקיבוץ בלב השממה.

הם לא חשבו על העתיד,

כת רוקדים היו תמיד.

מיילנה גרדון הם עלן,

דיתים ולחם הם אכלו.

ואז הופיעו אל-גביש,
אמרו החברלה: "עסק ביש,
אנחנו כאן עכשי תקועים,
עם יקים עם פולנים".

קיבוץ צרייך כבר להקים,
בצפון הארץ זה מתאים
כנרת והעמקים...
"שכחו מזיה כלכם, אמרתי,
אין מה לדבר,
אתם יורדים דרומה ומחר..."

ובין לילה בנו חומה ומגדל.
האנגלים לא רואו, עניין של מזל.
הקווצים הם ניכשו, חרשו השdotot,
גם עצים הם שתלו, רתמו הפרידות.

הם בנו כאן הכל בלי אותן, בלי מנוף,
מכוסים באבק לא רואו את הסוף,
אר שמחו ורקדו כששקהה החמה -
כך הוקם הקיבוץ בלב השממה.

קרוואו כולם בקהל גדול:
" כן, הקיבוץ חייב לגודל.
זה לא מה שהוא כאן איז
נקלוט מיד כל מה שזז".

השלמה בשם חרות,
גם גראינים וילדי חוץ,
חברות נוער, מתנדבים
ובני משק שחזרים.